

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Viridarivm Sanctorvm

Ex Menæis Græcorum lectum, translatu[m] et Annotationib. similibusq[ue]
passim, historijs Latinis, Græcis; editis, ineditis illustratum

Rader, Matthäus

Avgvstae Vindelicoꝝ, 1607

S. Iacobvs Anachoreta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43013

tuos voluntatis sensus abdica, ac vende, ac tolle
 crucem tuam in cœnobio fratrum, & comparabis
 tibi thesaurum in cœlo. Tertio dixit: reponere in-
 timis sensibus tuis verbum illud, *qui persevera-
 rit usque in finem, hic saluus erit.* Ac proinde abi,
 & inquire magistrum & rectorem vitæ, quem in
 orbe potes invenire durissimum ac severissimum,
 à quo conuitia & contumelias quotidie sexcentas
 patienter audias, & pro nectare & melle sitias, bi-
 basque usque ad mortem. Hæc de sanctissimo Io-
 anne Sabbaita, cuius in vita innocentij mentio,
 placuit referre. Porro monachus extra sepulchrū
 Innocentij repertus, quid aliud significat, quam
 Innocentij eximiam sanctitatem, a qua alter illi
 appositus, procul aberat. Ita apud S. Gregorium
 legimus, puerum cum S. Herculano martyre & E-
 piscopo sepultum, post quadragesimum diem in
 tumulo, tabo consumptum, cum Episcopus perin-
 de recens ac integer cerneretur, ac si tum primum
 fuisset conditus. Idem Cosmas eunuchus vir singu-
 laris pietatis ostendit, cum hæretico quodam Epi-
 scopo sepultus, cum ex sepulchro vox eius audita:
Noli me tangere hæretice, ne accedas ad me hæretice.
 Contra verò reperimus pares sanctitate sibi mutuo
 dedisse locum cum eodem tumulo collocarentur.
 Lege S. Severi Rauennatis Episcopi acta apud Su-
 rium t. 1. Idē infra leges de D. Laurentio qui locū
 dedit S. Stephano, & S. Theodora, Thessalonienſi.

26. Nouē.

S. IACOBVS ANA- CHORETA.

* Conſtā-
tinopol.

Hic Iacobus in monte triginta ab * vrbe
 stadijs distante patientiam exercuit,
 quando

quando nec antrum, neque tabernaculum,
 nec casam vllam habuit, qua cœli iniurias
 defenderet. Atq; hæc affirmo, non ex alio-
 rum narratione accepta, sed à me oculis in-
 specta. Cum enim dysenteria aluique
 profluuiio laboraret, ægrè persuasit audito-
 ribus suis, vti domum redirent, solebat
 enim illis religiosè viuendi præcepta trade-
 re. Sed & sensim recedentibus, sibi ipsi ta-
 men ad vesperam vsque, quamuis urgente
 natura, vim intulit. Hic, vt dicebamus, cœ-
 lo reclusus, ad omnia iam mala occalluerat, &
 velut alieno depugnans corpore, sese ferro
 onerabat, & constringebat, interius quidem
 cilicinum faccum geminis colligatum cir-
 culis gestabat, geminasque catenas ante, &
 pone à collo decussatim in modum literæ
 X. vnâque à singulis brachijs suspensam
 gerebat. Cibus ei ad vesperam erat fressa
 lenticula. Hisce patientiæ laboribus cœle-
 stis gratiæ munera pro operæ precio tulit.
 Exanimatum enim puerum, ad lacrymas pa-
 tris quiritantis ac dictitantis: omnia po-
 tes, modò non cuncteris precari, serue Dei,
 excitauit. Fatigatus enim lacrymis patris &
 flexus, flexit ipse genua, Deumque preca-
 tus, puerum in vitam reuocauit, patrique
 incolumem restituit. Multa sanè extant
 præclara sancti opera, sed prætermiſſis ob

eorum copiam omnibus, vnum non tacebo. Dæmonum insultus sæpe expertus, solis precibus repressit. Erat qui illi quot hebdomadibus ferret longo itinere aquam. Huic malus dæmon, Iacobi indutus formam, mediâ occurrit viâ & acceptâ ab eo aquâ domum remisit. Hoc porro insidiator factitabat, vti virum sanctum ex aquæ penuria ad mortem adigeret. Euasit tamen aliquando prædonem minister: & pater, cum baiulum, aquæ videret venientem: Quid hoc, inquit, fili? Iam longum fluxit tempus, cum nunquam attulisti aquam, nosque in non parua ex aquæ inopia necessitate adducti sumus. Atqui, inquit, minister, Ego pater semper destinatâ horâ, & die aquam fero. Sed tu modo in hoc, modo in alio occursans loco non pateris, huc vsque me peruenire. Tum sanctus. Posthac, inquit, etiamsi millies tibi occurrero, aut te impediuro, aut reprehendero tu tamen aquæ vasculum mihi ne da, donec ad hunc peruenias locum. Ita egregiè contra hostem depugnabat, multisque perpetratis miraculis lætus ad Dominum est profectus.

ANNOTATIO.

cap. 21.

EXTat huius vita prolixius apud Theodoretum
in

in patrum historia. Celebrat eundem Euagrius
lib. 2, c. 9. Vixit Theodosij Iunioris imperio.

S. STEPHANVS DI- CTVS IVNIOR.

A Nastasij siue Artemij imperio, Patri-
archa Germano, Constantinopoli, re-
ginâ urbium est natus hic Stephanus, pa-
rentibus Christianis, Ioanne & Anna. Ab
infantia literis deditus, templum quotidie
cum matre frequentabat, iam tum se ieiu-
nijs & vitæ asperitate afflicto. Vnde &
sexto decimo ætatis anno religiosam indu-
it vestem. Vbi se mox in cœnobio ad pu-
gnam sanctiorem egregie comparauit, om-
nesque corporis motus repressit, restrin-
xitque. Nec ita multo post euenit, vt vene-
randus pater Ioannes huius magister, &
cœnobiarcha, beata quiete mortis potire-
tur, cum Sancto huic Stephano mox præ-
fectura monasterij committitur in illustri
cœnobio S. Auxentij, vbi religiosæ vitæ
stadium egregie cœpit decurrere. Sed po-
stea sator scelerum, aduersus Dei Ecclesi-
am implacabile bellum concitauit, vt ne
sacræ sanctorum imagines colerentur. Leo
porro Isauricus huius aptum erat suscita-
bulum. Sed enim ipso vitâ mox deuoluto,